

Resolució 477/2024, de 18 d'abril

Número d'expedient de la Reclamació: 127/2024

Administració reclamada: Departament d'Empresa i Treball. Generalitat de Catalunya.

Informació reclamada: Informes sobre la seguretat de les esferes (dipòsits) que l'empresa ERCROS a Vila-seca des de la construcció/instal·lació d'aquestes esferes i fins a l'actualitat.

Sentit de la resolució: Estimació parcial i pèrdua parcial de l'objecte de la reclamació

Resum: Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha lliurat quatre informes consistents en quatre inspeccions i aquest fet suposa la satisfacció extemporània parcial de la sol·licitud d'informació de la qual deriva la Reclamació i comporta la pèrdua sobrevinguda de part de de l'objecte.

D'altra banda la Comissió estima la reclamació parcialment, en relació als informes que manquin per lliurar, sempre que l'Administració en disposi d'ells i es refereixin a la finalitat d'atendre a la seguretat de la instal·lació consistent en els dipòsits o esferes identificades a la petició, atès que a la sol·licitud d'informació es feia referència a tots els informes des de la construcció/instal·lació d'aquestes esferes i fins a l'actualitat, sempre que tinguin aquest objecte.

Paraules clau: Departament Generalitat. Periodista. Informació precisa. Informes sobre seguretat instal·lacions industrials. Pèrdua parcial. Estimació parcial.

Ponent: Maria del Mar Pérez Velasco

Antecedents

1. El 23 de gener de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 127/2024, presentada contra el Departament d'Empresa i Treball de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 22 de juny de 2023 el reclamant presenta al Departament d'Empresa i Treball de la Generalitat de Catalunya una petició d'informació en els termes següents: "Demano els informes sobre la seguretat de les esferes (dipòsits) que l'empresa ERCROS té a la localitat de Vila-seca. Demano aquests informes en relació a la seguretat estructural dels dipòsits, la proximitat a la localitat de Vila-seca o altres punts concorreguts com el cas de Port Aventura. Demano aquesta informació (tots els informes) des de la construcció/instal·lació d'aquestes esferes i fins a l'actualitat". El reclamant fa avinent que és periodista i està elaborant un article sobre aquest assumpte.

3. El 31 de juliol de 2023, el director general d'Indústria va dictar Resolució per la qual s'estimava la sol·licitud d'accés a la informació pública presentada en data 22.06.2023 per la persona sol·licitant, i s'acordava subministrar la informació en el format que es va demanar una vegada transcorregut el termini tal com estableix l'article 34.3 LTAIPBG atès que hi ha hagut oposició de tercers. En data 6.09.2023, el tercer afectat va presentar un recurs de reposició contra la Resolució del director general d'Indústria dictada en data 31.7.2023. En data 4.10.2023 el director general d'Indústria va resoldre el recurs de reposició plantejat pel tercer afectat. En data 8.1.2024, es va facilitar la informació sol·licitada a la persona sol·licitant.

A la resolució esmentada de la Direcció General d'Indústria del Departament d'Empresa que resol en el sentit d'estimar totalment la sol·licitud d'accés a la informació pública i subministrar la informació amb aplicació de diversos límits previstos a l'article 21.2 LTAIPBG, que permet la denegació o la restricció si la informació té la condició de protegida i així ho estableix expressament una norma amb rang de llei, que en aquest cas es referiria a la protecció de les infraestructures crítiques previstes a l'article 15 de la Llei 8/2011 de 28 d'abril, per la qual s'estableixen mesures per a la protecció d'aquestes infraestructures, al·legat per un tercer afectat.

Es fa referència a que "el Reial decret 704/2011, de 20 de maig, pel qual s'aprova el Reglament de protecció de les infraestructures crítiques, estableix a l'article 13 una sèrie d'obligacions pels operadors crítics entre els quals es troba elaborar el Pla de Seguretat de l'Operador (PSO) i els Plans de Protecció Específics (PPE) que es determinin, entre els que s'inclou la revisió biennal i actualització periòdica quan es produeixi algun tipus de modificació en les dades incloses en el PSO. El Pla de Seguretat de l'establiment, com a instrument de planificació del Sistema de Protecció d'infraestructures Crítiques, conté, informació relativa a: Política general de seguretat de l'operador i marc de govern. Relació de Serveis essencials prestats per l'operador crític. Metodologia d'anàlisi de risc (amenaces físiques i de ciberseguretat) Criteris d'aplicació de Mesures de Seguretat Integral".

També s'exposa que el "tercer afectat diu estar inclòs en el Catàleg Nacional d'Infraestructures Estratègiques, i aquest catàleg té la qualificació de "secret" segons la normativa en matèria de secrets oficials i segons es desprèn de l'Acord de Consell de Ministres de 2 de novembre de 2007". De les al·legacions adduïdes pel tercer afectat el Departament d'Empresa i Treball considera que podrien veure's afectats diversos límits previstos en la Llei de transparència, accés a la informació pública i bon govern (d'ara endavant LTAIPBG) que analitzarem tot seguit:

El Departament d'Empresa i Treball considera que s'ha de ponderar l'aplicació de l'article 21.2 LTAIPBG, que permet la denegació o la restricció si la informació té la condició de protegida i així ho estableix expressament una norma amb rang de llei, en el nostre cas el

tercer afectat al·lega l'article 15 de la Llei 8/2011 de 28 d'abril, per la qual s'estableixen mesures per a la protecció de les infraestructures crítiques" concretament sobre "Seguretat de les comunicacions" i sobre "Seguretat de les dades classificades" de l'article 18 de la mateixa llei.

La invocació de la Llei 8/2011, de 28 d'abril, per la qual s'estableixen mesures per a la protecció de les infraestructures crítiques, així com, de la Llei 48/1978, de 7 d'octubre, per la qual es modifica la Llei de 5 d'abril de 1968, relativa a secrets oficials.

El Departament d'Empresa fa esment al criteri establert per la GAIP en la Resolució 241/2017, de 19 de juliol sobre la disposició addicional 1a.2 LTAIPBG, disposa que "l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei", i en la mateixa línia s'expressa l'article 63 del Decret 8/2020, del 9 de febrer, sobre la transparència i l'accés a la informació pública, en establir que "1. Als efectes del que preveu la disposició addicional primera de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, les sol·licituds d'accés a la informació pública la matèria de les quals tingui establert un règim d'accés especial han de ser tramitades i resoltes d'acord amb els termes i el procediment previstos en aquest règim d'accés especial aplicable, i que en aquests casos la Llei 19/2014, del 29 de desembre, i aquest decret únicament són d'aplicació supletòria", es conclou per determinar si s'han d'aplicar els preceptes legals al·legats pel tercer afectat, que en aquest cas, la Llei 8/2011 només preveu la confidencialitat del Pla de Seguretat de l'Operador (PSO) i Plans de Protecció Específics (PPE) però no preveu un procediment, uns requisits, uns terminis, el sentit del silenci quan algú vulgui accedir a aquesta informació. "Per aquest motiu es considera que no és aplicable aquest límit com a base per denegar l'accés a la informació sol·licitada sinó que aquesta argumentació jurídica seria la base per acotar aquella informació que pot estar afectada per la clàusula de confidencialitat del PSO i del PPE, però no per denegar l'accés total a la informació sol·licitada".

També es tenen en compte les al·legacions del tercer afectat derivades per la invocació del límit de seguretat pública que en ser una infraestructura crítica que el Departament a la resolució considera que "l'esmentat escrit no argumenta ni acredita com podria afectar a la seguretat pública donar accés als dictàmens de seguretat de les esferes de clorur de vinil en tant que son aparells a pressió sotmesos a inspeccions periòdiques per garantir la seguretat de la infraestructura, i del contingut dels dictàmens no deriva una relació directa que posi en perill la seguretat pública, sinó tot el contrari, el contingut d'aquest dictàmens posa de manifest la seguretat de les infraestructures i que aquestes han passat totes les inspeccions reglamentàries".

"En l'escrit d'al·legacions no queda justificat quin és el dany directe que es derivaria per a la seguretat pública si es facilités l'accés a la informació reclamada, ja que facilitar informació

relativa a la periodicitat de les inspeccions periòdiques establertes per reglament de les esferes de clorur de vinil que el tercer afectat té al seu establiment, no desvetllaria informació que pogués produir un dany en la seguretat pública, en l'escrit no s'ha identificat, ni s'ha quantificat, ni s'ha justificat de manera suficient”.

I sobre l'afectació del límit invocat relatiu a al secret professional i els drets de propietat intel·lectual i industrial previst a l'article 21.1 g) de la LTAIPBG, el Departament d'Empresa recorda els criteris de la GAIP sobre la proporcionalitat de la prevalença de la protecció dels secrets industrials (article 21.1.f) sobre el dret d'accés, “cosa que comporta que s'hagi d'excloure aquella informació que consti l'expedient o a l'informe tècnic que desvetlli detalls del procés productiu, logístic o del maquinari que no siguin prèviament coneguts pel sector i que debilitin les empreses davant dels seus competidors, tenint en compte que aquest límit s'ha d'interpretar d'acord amb la definició legal del secret industrial de l'article 2 de la Directiva (UE) 2016/943, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016, amb caràcter restrictiu i acotat a la informació precisa afectada, sense que pugui justificar l'exclusió de l'accés de l'expedient o de l'informe complets, però en el cas que es objecte d'aquesta resolució les dades contingudes en els dictàmens de seguretat no reuneixen els requisits esmentats per a ser considerats secrets industrials”.

“Per concloure, cal recordar que de conformitat amb l'article 36.2 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents, el Departament d'Empresa i Treball donarà accés als dictàmens de seguretat de les esferes de clorur de vinil del tercer afectat dels darrers quatre anys, en compliment del que disposa la taula d'avaluació i accés documental núm. 684, aprovada pel Departament de Cultura, segons la qual els dictàmens de seguretat poden ser destruïts totalment un cop transcorregut el termini de 4 anys des de la finalització de l'expedient”.

I d'acord amb l'exposat, com s'ha dit el Departament d'Empresa resol estimar la sol·licitud d'accés a informació pública i subministrar la informació en el format que es va demanar una vegada transcorregut el termini establert a l'article 34.3 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, si la resolució és estimatòria de la sol·licitud i hi ha hagut oposició de tercers, ja que l'accés a la informació només es pot fer efectiu una vegada ha transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu.

4. El 9 de febrer de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa al reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, i en la mateixa data la GAIP comunica la reclamació al Departament d'Empresa i Treball de la Generalitat de Catalunya i requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

5. El 27 de febrer la GAIP rep l'informe de la Direcció de Serveis del Departament d'Empresa i Treball i s'adjunta expedient complet amb la totalitat d'actuacions efectuades.
6. L'1 de març de 2024 la GAIP trasllada al reclamant l'informe i l'expedient amb les actuacions efectuades.
7. El 5 de març de 2024 el reclamant fa arribar les seves alegacions que després d'insistir en que la informació lliurada pel Departament d'Empresa era insuficient, per consistir en un sol informe de seguretat de les esferes de vinil de l'empresa i que segons s'ha informat a l'informe de 27 de febrer, va consistir en un error del Departament, i que s'haurien d'haver enviat quatre informes que es corresponen amb les inspeccions de les esmentades esferes els quatre últims anys. Segons consta en l'esmentat informe, «la taula d'avaluació i accés documental núm. 684 aprovada pel Departament de Cultura» diu que els dictàmens de seguretat poden ser destruïts totalment un cop transcorregut el termini de quatre anys des de la finalització de l'expedient.

Esmenta el reclamant una controvèrsia judicial que es va suscitar per l'empresa sobre la qual es demana ara la informació i que va donar lloc a la Sentència TSJC 209/2008 on el reclamant destaca que el TSJC va considerar que la ubicació d'aquesta planta de VCM (clorur de vinil amb les esferes) pot suposar un perill per a la població i això fa suposar al reclamant que "hi hauria d'haver més documentació i informació a la Generalitat de Catalunya en relació amb el perill d'aquestes esferes" i per això recorda que a la sol·licitud d'informació demanava "aquesta informació (tots els informes) des de la construcció/instal·lació d'aquestes esferes i fins a l'actualitat". Considera que "l'informe d'Empresa i Treball, així com l'escassa informació facilitada, fa referència exclusivament a les inspeccions anuals de les esferes, acotant la meua petició exclusivament a «la seguretat estructural dels dipòsits». Com s'ha vist, però, la meua petició feia referència a aquests informes de l'estructura de les esferes, sí, però també al possible risc que corren els ciutadans que hi viuen a prop per la simple presència de dipòsits que contenen moltes tones d'un producte tan perillós com el clorur de vinil".

S'esmenta que a l'any 2003 es va produir l'*Acord per a l'elaboració del pla d'ordenació dels sectors químics i turístics del Camp de Tarragona*, i es recorda que el febrer de 2020 els Mossos d'Esquadra van registrar l'empresa ERCROS per tal de conèixer si les tres esferes de clorur de vinil d'aquesta empresa suposaven un perill per a la població, i es fa referència a l'estudi fet per una consultora, Territorio y Medio Ambiente (TEMA), l'any 2014 per encàrrec d'ERCROS i pregunta si es disposa d'aquest estudi segons diu el reclamant realitzat a requeriment de la Generalitat de Catalunya. També es refereix a unes declaracions del president de l'empresa en relació a que "havia demanat diferents permisos mediambientals a l'Ajuntament de Vila-seca i també a la Generalitat", entre d'altres consideracions i conclou que "Empresa i Treball s'ha limitat a facilitar les inspeccions

tècniques anuals, obviant, com a mínim, aquests estudis que, ben segur, ha de tenir. Demano tots els informes sobre la seguretat d'aquesta instal·lació, inclosos els estudis esmentats”.

8. El 8 de març de 2024 la GAIP trasllada les al·legacions del reclamant al Departament d'Empresa amb la indicació de que “segons manifesta, mancarien per rebre uns informes de seguretat elaborats per consultores externes a petició de la Generalitat de Catalunya. Per aquest motiu, us demanem que, en el termini de cinc dies, feu arribar les consideracions que considereu oportunes, concretament, si en disposeu d'aquests informes referenciats per la persona reclamant i, en cas afirmatiu, si estaríeu en disposició de lliurar-los”.
9. El 12 d'abril de 2024 la GAIP rep informe del Departament d'Empresa que exposa el següent “Tal com consta a l'esmentat informe de data 27/02/2024, al lliurament inicial incloïa únicament un dels informes d'inspecció dels quatre que caldria haver lliurat. Els tres informes d'inspecció restants han estat posats a disposició de la persona reclamant en data 10/04/2024. Pel que fa a la nova documentació tècnica esmentada en les al·legacions efectuades per la persona reclamant, escau posar de manifest que, atès que no constava a la sol·licitud d'accés a la informació pública inicial, el Departament d'Empresa i Treball no hi va donar resposta. Es considera que l'accés als informes tècnics que la persona reclamant refereix en el seu escrit d'al·legacions no restaria vinculat a la sol·licitud d'accés a la informació pública en qüestió i, per tant, amb els 4 dictàmens de seguretat lliurats, es donaria per resposta la sol·licitud d'accés en qüestió. Si la persona reclamant desitgés informació sobre aspectes no recollits a la sol·licitud d'accés a la informació pública, hauria de presentar una nova petició i seria necessari donar audiència a les empreses afectades en el marc de la tramitació per tal de poder efectuar la corresponent ponderació dels drets implicats”.
10. El 16 d'abril la GAIP trasllada al reclamant l'informe del Departament d'Empresa pel seu coneixement.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb

l'article 18.1 LTAIPBG, tan a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre la condició de periodista de la persona reclamant

En aquest punt cal recordar que l'LTAIPBG no fa cap diferència en relació a les persones que eventualment puguin exercir el dret d'accés a la informació pública davant dels subjectes obligats per la Llei a atendre les seves sol·licituds. La Llei reconeix el dret a totes les persones majors de 16 anys, i, en principi, la condició de periodista de la persona reclamant no hauria de tenir incidència en com les administracions públiques resolen la seva sol·licitud o reclamació d'accés a la informació. Amb tot, ja existeixen resolucions de l'Audiència Nacional i del Tribunal Suprem on es posa de manifest que: "Cuando el solicitante de información es un periodista deben redoblar estas cautelas para no interferir en la libertad de expresión y comunicación libre de información de los medios de comunicación, derechos fundamentales protegidos constitucionalmente" (Vegeu, per totes, la STS 1256/2021 - ECLI:ES:TS:2021:1256).

Aquesta doctrina és del tot coherent amb la pronunciada pel Tribunal Europeu de Dret Humans, per exemple, en la seva resolució relativa al cas de Szurovecz v. Hungary de data 8 de octubre de 2019 on sentència el següent: "(...) la recopilació prèvia d'informació és un pas preparatori essencial al periodisme i és una part inherent i protegida de la llibertat de premsa. Els obstacles generats per dificultar l'accés a la informació d'interès públic poden dissuadir els qui treballen als mitjans de comunicació o en àmbits que reivindicuin aquests assumptes. Com a conseqüència, és possible que ja no puguin exercir el seu paper fonamental com a "guardians públics", i la seva capacitat per facilitar informació precisa i fiable es pot veure afectada negativament (...) El paper de "guardià" dels mitjans de comunicació adquireix especial importància en tals contextos, ja que la seva presència és una garantia que les autoritats poden rendir comptes per les seves conductes (...) el Tribunal està convençut que l'informe que el demandant pretenia preparar feia referència a una qüestió d'interès públic, on hi havia poc marge per a les restriccions a la llibertat d'expressió en virtut de l'article 10, apartat 2, del Conveni Europeu de Drets Humans (...)". (La traducció és nostra).

3. Pèrdua parcial sobrevinguda de l'objecte de reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat parcialment a la persona reclamant la informació de la qual disposa, en el marc d'aquest procediment i que es refereix a la informació sobre els quatre informes d'inspecció sobre la instal·lació que es demanava.

Aquesta Comissió considera que s'han donat les circumstàncies per a considerar la satisfacció parcial extemporània de la sol·licitud d'informació de la qual deriva parcialment la Reclamació i comporta la pèrdua parcial de l'objecte.

4. El dret d'accés a la informació pública en la reclamació: informació precisa

L'objecte de la reclamació d'informació pública en aquest assumpte consisteix en els informes sobre la seguretat de les esferes (dipòsits) que l'empresa ERCROS té a la localitat de Vila-seca, s'afegeix que la seguretat ho és en relació a la seguretat estructural dels dipòsits, la proximitat a la localitat de Vila-seca o altres punts concorreguts com el cas de Port Aventura, des de la seva construcció fins a l'actualitat i es diu que han de comprendre tots els informes. Aquesta informació té la consideració d'informació pública als efectes de la definició de l'article 2.b LTAIPBG i, a més, es refereix a la que en disposi el Departament d'Empresa de la Generalitat, que resta dins l'àmbit subjectiu de reconeixement del dret d'accés a la informació pública (article 3.1.a) LTAIPBG).

En aquesta reclamació no s'han invocat per part de l'Administració la concurrència de límits que restringeixin l'accés a la informació reclamada i així, els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat a la persona reclamant la informació de la qual disposa, en el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa, com s'ha dit en l'apartat anterior, que aquesta Comissió constati que s'ha lliurat la informació demanada a la sol·licitud d'informació de la qual deriva la Reclamació, de forma extemporània i comporta la seva pèrdua d'objecte, ni que sigui de forma parcial, però ateses les discrepàncies manifestades pel reclamant que considera que el lliurament de la informació és incomplet cal procedir al seu examen.

Segons el reclamant, a la vista de la resposta donada pel Departament d'Empresa, considera que manca informació demanada per lliurar, i és sobre aquesta qüestió que cal examinar els termes en que la sol·licitud d'informació i l'entrega d'allò demanat, es corresponen i si el lliurament s'ha produït de forma complerta o si escau un pronunciament d'estimació parcial per a que es completi allò que encara hi manca accedir.

Certament, el reclamant ha manifestat en les al·legacions formulades amb ocasió de la tramitació d'aquesta reclamació, que existeixen informacions i documents no lliurats pel

Departament d'Empresa, alguns dels quals identifica, i que en estar relacionats amb la petició inicialment presentada davant l'Administració, l'entrega no hauria de considerar-se complerta.

D'altra banda, l'Administració entén que la petició d'informació pública inicial no hi constava l'esment dels informes que el reclamant ha anat concretant i que escau, en el cas de que es vulguin obtenir, d'una nova petició d'informació, ates que l'objecte inicial de la sol·licitud s'ha vist ampliat.

Efectivament es constata que la petició d'informació i conseqüent reclamació presentada pel reclamant es formula en termes prou amplis i genèrics, específicament es demanen els informes sobre la seguretat de les esferes o dipòsits, des de la seva construcció fins a l'actualitat i es diu que han de comprendre tots els informes. Amb posterioritat, amb ocasió de les al·legacions presentades davant l'entrega dels quatre informes d'inspecció, el reclamant identifica l'existència d'altres documents que troba a faltar en la entrega realitzada pel Departament d'Empresa, per referència a notícies dels mitjans de comunicació, però que es remunten a fets ja passats, no sobrevinguts.

A la vista d'aquesta nova concreció precisada pel reclamant l'Administració considera que amb aquestes al·legacions s'amplia el que era l'objecte inicial de la petició d'informació, i remet al que es pugui plantejar en una nova petició d'informació, tot i que el reclamant hi oposa la referència genèrica que havia demanat tots els informes de seguretat des de la construcció de l'estructura dels dipòsits.

Aquesta Comissió fa avinent que efectivament les peticions d'informació formulades en termes genèrics tenen cabuda atès allò establert a l'article 26.1.b) LTAIPBG que únicament requereix que la presentació de sol·licitud sigui precisa, sense necessitat d'indicar cap document ni expedient concrets, i l'article 54.1.b) del Decret 8/2021 de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública, afegeix que aquesta precisió ho sigui en el sentit de que les "dades a les quals la persona sol·licitant pretengui accedir es concretin de forma suficient per a la seva identificació".

Les peticions formulades en termes genèrics que no permeten acotar d'entrada, quin és el veritable abast de l'objecte de la petició, bé sigui sobre el nombre o sobre les característiques d'allò que es demana amb remissió àmplia a una determinada actuació o establiment, només limitat per un període de temps (des de la construcció fins a la data actual), certament no habilita a defugir la resposta adequada per part de l'Administració, amb la conseqüent restricció a l'accés d'informació que és pertinent i s'adiu amb la descripció de la petició.

Però d'altra banda, també es constata que la petició genèrica inicialment formulada i que successivament es van perfilant, amb ocasió de les al·legacions que es presenten, poden donar lloc a una successiva ampliació de l'objecte de la petició, que finalment alteri el veritable

objecte inicial de la sol·licitud. Això no ha d'esdevenir un impediment a l'accés a la informació si s'ajusten a les característiques de la inicial petició per tractar-se de documents sobre la seguretat dels dipòsits que s'hagin elaborat des de la seva construcció i en disposi el departament d'Empresa.

Si no reuneixen aquestes característiques que s'inclouen a la definició inicial formulada pel reclamant de consistir en "informes sobre la seguretat de les esferes (dipòsits) que l'empresa XXX té a la localitat de Vila-seca" "en relació a la seguretat estructural dels dipòsits, la proximitat a la localitat de Vila-seca o altres punts concorreguts com el cas de Port Aventura" que comprenia" (tots els informes) des de la construcció/instal·lació d'aquestes esferes i fins a l'actualitat", certament l'Administració pot oposar que es formuli una altra petició d'informació que defineixi l'objecte demanat d'acord amb unes altres característiques que podrien determinar una nova via d'accés.

Una altra qüestió a considerar, és que l'Administració reclamada efectivament disposi de la informació reclamada que si s'hagués formulat en termes més precisos, hagués determinat l'obligació de realitzar l'oportuna derivació prevista a l'article 30 LTAIPBG.

El Departament d'Empresa considera que ha lliurat la informació reclamada i segons manifesta, "pel que fa a la nova documentació tècnica esmentada en les al·legacions efectuades per la persona reclamant, escau posar de manifest que, atès que no constava a la sol·licitud d'accés a la informació pública inicial, el Departament d'Empresa i Treball no hi va donar resposta. Es considera que l'accés als informes tècnics que la persona reclamant refereix en el seu escrit d'al·legacions no restaria vinculat a la sol·licitud d'accés a la informació pública en qüestió i, per tant, amb els 4 dictàmens de seguretat lliurats, es donaria per resposta la sol·licitud d'accés en qüestió".

Aquesta Comissió constata que identificar alguns dels informes que es troben a faltar en l'entrega realitzada pel Departament, quan es formulen al·legacions en el marc del procediment de reclamació, però que no es van demanar en el moment de la presentació de la sol·licitud d'informació inicial, si és que ja es coneixien, no facilita l'aclariment de l'objecte de la petició. Si es sabia de la seva existència i es considerava que eren rellevants als efectes de la seva obtenció, hauria facilitat la seva entrega si es demanen específicament a la petició d'informació, però, no obstant això, res impedeix que es formuli una petició com s'estimi més oportú, i escau constatar que la sol·licitud formulada en termes genèrics, precisa d'una tasca interpretativa per tal d'incloure en la referència inicial a tots els informes des de la construcció de la instal·lació d'aquestes esferes i fins a l'actualitat, aspecte sobre el qual discrepa el Departament d'Empresa.

A la vista d'això, aquesta Comissió considera que si efectivament el Departament d'Empresa disposa d'informes que es refereixen a aspectes com els demanats pel reclamant, és a dir,

sobre la seguretat de les instal·lacions dels dipòsits o esferes de l'empresa esmentada i que s'han realitzat des de la seva construcció fins a la data de la petició, i no concorre cap límit dels previstos a l'LTAIPBG, malgrat que s'hagin identificat amb posterioritat, si aquests informes reuneixen les característiques compreses en la petició inicial, tot i que fos genèrica, en reunir els elements definidors de la petició d'informació originària, s'han de lliurar al reclamant. Qualsevol altre informe que no s'inclouï dins d'aquests elements definidors òbviament requeririen d'una nova sol·licitud d'informació per tractar-se d'una sol·licitud d'una informació diferent no demandes inicialment, o bé que correspon a una altra Administració i el Departament d'Empresa no en disposa.

5. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

En l'àmbit de la Generalitat, les seves entitats autònomes, empreses públiques i consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, el SGD es regula pel Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedient d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

L'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada forma part d'un expedient administratiu, que ha d'estar perfectament classificat de manera que permeti la seva recuperació i accés.

6. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

7. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 18 d'abril de 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 127/2024 i declarar el dret de la persona reclamant als informes sol·licitats d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3, si és que l'Administració en disposa.

2. Declarar la pèrdua parcial sobrevinguda parcial de l'objecte de la Reclamació 127/2024 en relació als quatre informes d'inspecció sobre la instal·lació que es demanava.
3. Requerir al Departament d'Empresa que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
4. Requerir al Departament d'Empresa a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 127/2024 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adrexi la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.